Ляльова вистава

Ляльова вистава на добраніч: Петрушка боїться темряви

У темряві Петрушка чує, як хтось гукає і шкрябає у вікно, а Сова допомагає йому подивитися, що там, замість ховатися.

Вік
приблизно від 3 років

Тривалість
близько 7 хвилин, разом із розмовою після вистави — близько 15 хвилин

Ляльки
3 ляльки-рукавички: Петрушка, Бабуся, Сова; а ще одна дитина в ролі Світлячка

Матеріали
хустка замість ковдри, невелика гілочка, маленька м'яка іграшка, вимикач або лампа, до якої може дотягнутися Світлячок

Підготовка

1 особа: Петрушка на правій руці, Бабуся й Сова по черзі на лівій, а ще одна дитина в ролі Світлячка. Якщо грають двоє, друга особа веде Бабусю, Сову й робить шкрябання.

Ролі

Петрушка
сонний, але в темряві боїться

Сова
не спить уночі, спокійна й мудра

Бабуся
вкладає Петрушку спати й повертається, коли він кличе

Світлячок
дитина, яка за вашим знаком вимикає й знову вмикає світло

Що знадобиться

- хустка замість ковдри
- невелика гілочка
- маленька м'яка іграшка
- вимикач або лампа

Підготовка

Притуліть гілочку до правого краю ширми (якщо дивитися з боку дітей) — там Петрушчине вікно. Хустка й м'яка іграшка лежать за ширмою. Оберіть дитину на роль Світлячка й покажіть їй вимикач. Заздалегідь перевірте, чи при вимкненому світлі лишається досить видно, щоб усі діти бачили ляльок.

Поради до вистави

1. Ніколи не робіть у кімнаті зовсім темно. Якщо якась дитина починає боятися, світло лишається ввімкненим — вистава вдасться й так.
2. Шкрябання робіть нігтем по стінці ширми або по столу, а «Пугу» гукайте в складені човником долоні.
3. Щойно світло вимкнено, Петрушка шепоче. Тоді й діти самі починають шепотіти.
4. Сова говорить повільно й низько. Вона ніколи не сміється з Петрушки.
5. Наприкінці доречна колискова, яку ваша група вже знає. Після неї діти можуть одразу перейти до денного сну чи тихої години.

Текст вистави

Ремарки подано сірим. Вигуки дітей — лише підказка: будь-яка відповідь доречна.

Петрушка з'являється над ширмою й позіхає.

Петрушка: *(позіхає)* Тра-ля-ля… Чи всі ви тут?

Діти: *Та-а-ак!*

Петрушка: Ой, як голосно! А я вже такий сонний. Бо вже вечір. Бабуся зараз вкладе мене спати.

Приходить Бабуся.

Бабуся: Ну що, Петрушко. Зуби почистив?

Петрушка: Почистив!

Бабуся: Піжаму вдягнув?

Петрушка: Вдягнув!

Бабуся: Тоді швиденько під ковдру. *(вкриває Петрушку хусткою)* На добраніч, Петрушко. Солодких снів.

Петрушка: На добраніч, бабусю.

Бабуся: Я вимикаю світло.

Бабуся йде. Ви подаєте знак Світлячкові: світло вимкнути.

Петрушка: *(пошепки)* Діти? Ви ще тут?

Діти: *(пошепки) Та-а-ак.*

Петрушка: Добре. У темряві так… так темно.

Ви тихо гукаєте: «Пугу, пугу».

Петрушка: *(схоплюється)* Що це було? Ви чули? Це привид?

Дати дітям відповісти. Часто хтось знає, як гукає сова.

Діти: *Сова!*

Петрушка: Сова? Ну, якщо ви так кажете… *(знову лягає)*

Ви шкрябаєте нігтем по стінці ширми: шкряб, шкряб.

Петрушка: *(схоплюється)* А тепер? Щось шкрябає у вікно! Це, мабуть, чудовисько з довгими кігтями!

Дати дітям відреагувати. Петрушка не наважується подивитися.

Петрушка: Натягну ковдру на голову. Тоді чудовисько мене не побачить.

Петрушка зникає під хусткою. На край ширми сідає Сова.

Сова: Пугу! Пугу! Хто це там лежить і так тремтить?

Петрушка: *(з-під ковдри, тремтячим голосом)* Ніхто. Тут ніхто не лежить.

Сова: Щось цей Ніхто добряче тремтить. Діти, хто там під ковдрою?

Діти: *Петрушка!*

Петрушка: *(обережно визирає)* О. Сова. Це ти гукала «Пугу»?

Сова: Аякже. Я вночі не сплю й гукаю своїх друзів. Ти злякався?

Петрушка: Трішки. А ще за вікном чудовисько. Воно шкрябає!

Сова: Чудовисько? Ходімо подивимося. Але для цього нам потрібне світло.

Петрушка: А я не наважуюся.

Сова: Знаєш, Петрушко: бути сміливим не означає зовсім не боятися. Сміливий той, хто, хоч і боїться, а все-таки дивиться. І покликати на допомогу теж можна. Я з тобою, і діти теж.

Петрушка: Діти, ви зі мною?

Діти: *Та-а-ак!*

Петрушка: Тоді порахуйте до трьох, і Світлячок увімкне світло.

Діти: *Раз, два, три!*

Світлячок вмикає світло. Петрушка повільно дивиться на вікно, де стоїть гілочка.

Петрушка: Та це ж… гілочка!

Сова: *(посуває гілочку головою туди-сюди)* Це гілочка з яблуні. Коли дме вітер, вона шкрябає у вікно. Шкряб, шкряб.

Петрушка: Ніяке не чудовисько, а гілочка! *(сміється)* Діти, а ви теж колись чули щось і не знали, що це?

Дати дітям розповісти.

Сова: А що тепер допоможе тобі заснути, Петрушко?

Зібрати ідеї дітей: м'яка іграшка, маленький нічник, пісенька, покликати бабусю.

Петрушка: Я покличу бабусю!

Сова: Гарна ідея. А я полечу до лісу. На добраніч, Петрушко! Пугу!

Сова відлітає.

Петрушка: Бабу-у-усю!

Приходить Бабуся.

Бабуся: Петрушко, що трапилося?

Петрушка: Я злякався. Спершу гукала сова, потім шкрябала гілочка. Але я подивився! Можна залишити трошки світла?

Бабуся: Звісно. Я залишу двері трохи прочиненими, тоді з коридору падатиме світло. А ось твій плюшевий зайчик. *(дає Петрушці м'яку іграшку)*

Петрушка: Дякую, бабусю. Заспіваєш мені пісеньку?

Бабуся: Якщо діти співатимуть разом зі мною.

Усі разом співають колискову, яку знає група. Потім ви подаєте знак Світлячкові: знову вимкнути світло.

Петрушка: *(пошепки)* На добраніч, діти.

Діти: *(пошепки) На добраніч, Петрушко.*

Петрушка вкладається з м'якою іграшкою під хустку. Бабуся йде. Світло знову вмикається.

Після вистави: запитання до дітей

- ✓ Що Петрушка почув у темряві і що це було насправді?

- ✓ Що допомогло Петрушці стати сміливим?
- ✓ Що допомагає вам заснути?
- ✓ Які звуки можна почути надворі вночі?

Відповідні ляльки: Петрушка й Бабуся з набору ляльок для лялькового театру, а ще лялька-рукавичка Сова; підійде й будь-який інший нічний птах — тоді змініть, як він гукає. Ляльки для лялькового театру в Daliono (магазин англійською)

✓ Можна вільно використовувати в садочку, школі й родині, зокрема змінювати. Не для комерційного використання. Ліцензія: CC BY-NC 4.0 · Лялькова майстерня · Daliono